

ling, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun sige, at jeg har ikke faaet noget ud af det, ikke Spor. Jeg har forstaaet den ærede Minister saaledes, at vi kunne snakke om det. (Indenrigsministeren (Zingerslev): Tale om det!) Om Forladelse! ja vel, jeg er, ligesom et andet æret Medlem har sagt om sig, Inde. Vi kunne, siger den ærede Minister, tale om det og holde det gaaende i det usikre, indtil vi komme derhen, hvor Stabet sættes paa sin Plads, og jeg har talt med mine Venner og mine Kolleger i Ministeriet om, hvad vi efter den politiske Situation til den Tid mener det hensigtsmæssigt at gaa ind paa i Retning af Smødeforlovet. Saaledes har jeg forstaaet det, og jeg tror nu ogsaa, at den ærede Minister indvendig vil erkende, at det er ret forstaaet. (Modsigelse af Indenrigsministeren). Ja hvorfor kunne vi saa ikke høre den ærede Ministers Mening om det? — Der er saaledes fire Spørgsmaal. Der er for det første Eftergivelse af Fattighjælp. Det er efter min Mening en meget værd Bestemmelse, at de fattige skulle have været 5 Aar udenfor Fattigvæsenet for at kunne saa Eftergivelse af Fattighjælp. Jeg synes ikke, vi kunne være det bekendt. De have i Danmark 1 Aar, og vi have endog fremstillet for Dem Orsted, den gamle reaktionære Statsminister fra før 48, der anbefalede 1 Aar, men nu staa vi her i 90erne op imod det fyldte 19de Hundrebaar og ville her i det folkevalgte Kammer, vi, der ere valgte netop af de paagældende — det er nogle taalmodige Menninger, vi have her til Lands — sige: 5 Aar. Og Ministeren kan ikke en Gang gaa med dertil, det har han stillet klart frem. Han siger: Jeg gaar med til Højres, til mine Venners Forslag, og det vil sige, at naar man berøver Egneraadene deres Ret til Eftergivelse til en hvilken som helst Tid uden at spørge om, i hvilket Maal de skulle eftergive, og indskrænke det til en Periode af 5 Aar, og naar de have deres Protokoller i Orden paa den Maade, saa synes Ministeren villig til at gaa med. Det er en saa lovende Indrømmelse til det høje Flertal, at jeg ikke kan nægte, at fastslaa vi det, komme vi af Aften og i Aften, og saa vil jeg 10 Gange hellere have det nu bestaaende. Jeg gentager, at den humane Strømning vil gøre sig gældende, ikke blot her, men ogsaa ude omkring i Kommunerne, og den skal nok lære dem efterhaanden at tage Protokollerne frem en Gang om Aaret og søge at eftergive, hvor der er Rimelighed derfor, uden at vi behøve at gaa til en ny Lov. Saa var der Statskassens Overtagelse af Udgif-

terne til de aandsbøge og Bioterne. Der er Flertallets Stilling mig overordentlig lidet tilfredsstillende, og Ministerens Stilling har jeg ikke faaet den mindste Klarhed paa, og det er dog et af de mest brændende Punkter i Henseende til en bedre og klarere Ordning, der ligger under hele denne Lov. Saa var der Halvdelen fra Statskassen til § 64, som vi nylig have drøftet, der er heller ikke Spor af Løfte eller Indrømmelse til de Herrer blot paa det ene Punkt, og hvis de holde deres Stilling paa de andre Punkter, hvad vente de saa? Endvidere er der Endringsforslag Nr. 61, og det og den humane Ordning af de aandsbøges Forhold er de to Spørgsmaal, som jeg sætter højt af alt det, vi drøfte her, og hvis de holde dem, vil jeg for deres Skyld tage Loven, selv om jeg skal bide i mange sure Tøbler; men heller ikke der har Ministeren udtalt nogen som helst Smødeforlovet. Naar vi nu stemme om disse Forslag, staaer det hele i den Grad hen i Taage for mig, at jeg ikke veed, om dette udmærkede og fortrinlige Arbejde, som det høje Udvalg nu har gjort gemmem 2 lange Sessioner for at lægge en saa klar, forstaaelig, human og omfattende Fattigløb som muligt til rette, ikke vil blive spildt, og jeg vil oprigtigt takke dem, der i den Henseende — jeg indrømmer naturligvis, at der findes Medlemmer i Snejeviss her, der ere klogere end jeg — vilde staa op og kasse os lidt Rys i dette Værk.

Formanden (Høgskbro): Det Tilægsnavn til Ministre, som først blev brugt af Folketingsmanden for Odense Amts 3dje Valgtreds (Bernsen) i større Almindelighed og derpaa gentaget af den sidste Taler i en inævrere Behandling, maa jeg ønske holdt udenfor Forhandlingerne i denne Sal.

Reldthusen: Vi have her i dette Ting for nogen Tid siden behandlet et Forslag om en Alderdomsforløsgivelse, og efter hvad jeg fik ud af Forhandlingen, var der ikke Spor af Udset til at komme nogen Begne med det. Nu have vi i Løbet af 3—4—5 Dage behandlet en Fattigløb, og efter den Medart, den har faaet paa forskellige Omraader, er der heller ikke megen Udset til at komme nogen Begne ad den Vej. Naar denne Forhandling kommer omkring og Smaataarsfølj paa Landet se, paa hvad Maade vi tage paa deres Sager herinde, ville de sikkert ikke finde meget Haab for sig om, at vi ud af denne Situation saa noget som helst Udbytte for dem i denne Rigsdagssamling. Jeg skulde have fulgt de Herrer paa deres Alderdomsforløsgivelsesfor-